

UCHWAŁA KOMISJI HABILITACYJNEJ

z dnia 15 lutego 2017 roku

**w sprawie zaopiniowania wniosku o odmowie nadania
stopnia doktora habilitowanego nauk o zdrowiu
dr n. farm. Annie Goździalskiej**

Komisja Habilitacyjna – powołana przez Centralną Komisję ds. Spraw Stopni i Tytułów w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr farm. Annie Goździalskiej działając w oparciu o art. 16 ust. 1 i 2, art. 18a ust. 8 i 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tekst jednolity Dz. U. 2014 r., poz. 1852 z późn. zm.), a także § 15 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 30 października 2015 roku w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. 2015, poz. 1842) ponadto § 4 i 5 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 roku w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. nr 196, poz. 1165) na posiedzeniu w dniu 15 lutego 2017 roku postanawia:

§1

**negatywnie zaopiniować wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk o zdrowiu
w dziedzinie nauk o zdrowiu
Pani dr n. farm. Annie Goździalskiej**

§2

**przedłożyć niniejszą uchwałę Radzie Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu
Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach**

UZASADNIENIE

Po zapoznaniu się z dokumentami przedłożonymi w związku z ubieganiem się Kandydatki o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego, ocenami Recenzentów oraz po wnikliwej dyskusji Członków Komisji dotyczącej całokształtu dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego, a w szczególności osiągnięcia naukowego określonego w przepisie art. 16 ust. 2 ustawy Komisja Habilitacyjna **wnioskuje o odmowę nadania stopnia doktora habilitowanego nauk o zdrowiu w dziedzinie nauk o zdrowiu Pani dr n. farm. Annie Goździalskiej.**

Ocena aktywności naukowej (dorobku naukowego) wg przedstawionych recenzji:

Prof. Stanisław Głuszek

Zakład Chirurgii i Pielęgniarstwa Chirurgicznego

Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach

„(...) Działalność naukowa Habilitantki jest związana z dziedziną nauk o zdrowiu, nauk farmaceutycznych oraz nauk medycznych. Jej zainteresowania naukowe dotyczą społecznych aspektów chorób, patomechanizmu chorób metabolicznych oraz wybranych problemów diagnostyki nowotworów, ze szczególnym uwzględnieniem raka podstawnokomórkowego skóry, przy użyciu metod biologii molekularnej. Wcześniej na drodze swojego rozwoju naukowego podejmowała badania w zakresie biochemicznego i molekularnego podobieństwa enzymów: esterazy aspirynowej i cholinesterazy surowicy ludzkiej krwi z wykorzystaniem wielu metod biochemii i biologii molekularnej, w tym autorskiej metody barwienia produktu katalizy esterazy aspirynowej.”

„(...) Łączna ilość punktów uzyskanych po doktoracie z pełnotekstowych prac naukowych, bez autorstwa i redakcji naukowych recenzowanych monografii, wynosi 230 punktów MNiSW. Przedstawiona punktacja 496 punktów MNiSW obejmuje zapewne również rozdziały w monografiach. Wśród nich jest 6 artykułów stanowiących oryginalne pełnotekstowe prace naukowe opublikowane w czasopiśmie zawartych na liście Journal Citation Reports o łącznym wskaźniku wpływu - Impact Factor = 14,122. Razem - po doktoracie – Habilitantka jest autorem lub współautorem 11 prac oryginalnych i 13 prac poglądowych, poza rozdziałami, o których mowa wyżej. Łączna punktacja artykułów wynosi 230 punktów MNiSW, w tym 60 punktów jako pierwszy autor prac oryginalnych i 4 punkty jako pierwszy autor pracy poglądowej. Analizując szczegółowo dorobek naukowy – dr Anna Goździalska jest pierwszym autorem 4 publikacji oryginalnych, dwóch z listy A - o wartości 50 punktów i 2 prac z listy B - 10 punktów, czyli razem 60 punktów MNiSW. **(przy minimalnych wymaganiach habilitacyjnych Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu UJK – 80 punktów jako pierwszy autor prac oryginalnych)**. Niska jest liczba cytowań prac i wynosi wg Google Scholar =27 /ISI Web of Science= 3. Współczynnik Hirscha wynosi wg Google Scholar =3/J CR Web of Science Core Collection= 1.”

Prof. dr hab. Michał Żmijewski

Katedra Histologii Gdański Uniwersytet Medyczny

„(...) Habilitantka w autoreferacie podała również informacje, że jest pierwszym autorem w pracach o ogólnej punktacji MNiSW równej 147. Zgodnie z wymaganiami stawianymi przed Kandydatami do wszczęcia postępowania o nadanie stopienia doktora habilitowanego na Wydziale Lekarskim i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach (<http://w.linoz.ujk.edu.pl>) kandydat, powinien posiadać w dorobku, po otrzymaniu stopnia doktora: „co najmniej 10 pkt IF i dzieło opublikowane w całości lub w zasadniczej części i 200 pkt MNiSzw w tym 80 pkt jako pierwszy autor prac oryginalnych”. Zgodnie z tym zapisem nie liczą się wszystkie prace, w których habilitantka jest pierwszym autorem, ale tylko prace oryginalne. W przedstawionym do oceny dorobku są to jedynie cztery prace,

o łącznej punktacji MNiSW 60 pkt. Są to : Mol. Biot. Rep. 20 pkt, Spine 30 pkt, Państwo i Społeczeństwo (2013 - 4 pkt, obecnie 7), Przeg. Med. Uniw. Rzesz. 6 pkt. (2010 rok , obecnie 7). Praca, która ukazała się w Przeglądzie Lekarskim pochodzi z roku 2001, a więc należy do dorobku przed doktoratem. A zatem przedstawiona od oceny rozprawa habilitacyjna nie spełnia wymagań Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach dotyczących dorobku kandydatów do stopnia doktora habilitowanego. Jednocześnie warto zauważyć, że dorobek publikacyjny dr Anny Goździalskiej, chociaż bardzo obszerny jest ograniczony do rozdziałów w monografiach i prac na pograniczu prac przeglądowych i popularnonaukowych. Ma to swoje odzwierciedlenie w łącznym współczynniku $I F=14,122$, uzyskanym z 78 prac o charakterze naukowym, oraz znikomej ilości cytacji (3). Wśród 6 publikacji z listy JRC w dorobku, tylko w trzech pracach udział habilitantki można uznać za znaczący (powyżej 50%). Bardzo zastanawiając jest fakt, że w pracy nr 5, w której habilitantka jest drugim autorem, jej udział w tworzeniu pracy wyniósł aż 70%. Rodzą się w tym miejscu pytania: jaki był udział pierwszego autora? i dlaczego drugi autor miał większy wkład w pracę, niż pierwszy? Niestety, w materiałach dostarczonych do oceny, nie ma oświadczeń współautorów dotyczących ich wkładu w powstanie prac uwzględnionych w dorobku habilitantki (taka informacja wymagana jest jedynie w przypadku cyklu publikacji, stanowiących osiągnięcie naukowe).

Dr hab. Katarzyna Guzińska-Ustymowicz

Zakład Patomorfologii Ogólnej Uniwersytet Medyczny Białystok

„(...) Dr n. med. Anna Goździalska w swoim autoreferacie podaje na stronie 4, w tabeli zestawienie dorobku przed i po doktoracie. Gdzie w rubryce po doktoracie możemy przeczytać: prace oryginalne: 5 w języku polskim, 6 w języku angielskim, prace pogładowe: 13 w języku polskim, rozdziały: 46 w języku polskim, 6 w języku angielskim, monografie - 1 w języku polskim. Natomiast punktacja podana w tabelach na str.4 pokazuje: $IF-14,122$, MNiSW-496, IC- 497.29. Liczba cytowań 3, Hirsh-1. Tymczasem ze szczegółowej analizy bibliometrycznej załącznik nr 6 wynika, że Habilitantka uzyskała $IF-14,122$ natomiast 239 punktów MNiSW. Ilość uzyskanych przez Habilitantkę punktów jest bardzo skromna tak jak i dorobek naukowy prezentowany w zestawieniach. Prace oryginalne to tylko 12 publikacji w 5 pracach jest pierwszym autorem co nie daje nawet 50%. Kolejnym istotnym aspektem jest fakt, że prezentowane publikacje są bardzo rozbieżne tematycznie nie można się dopatrzyć planu i działań badawczych habilitantki. Dorobek poza tym, że nie jest spójny obejmuje prace w większości o charakterze popularnonaukowy opublikowane przez Habilitantkę w nisko punktowanym czasopiśmie Państwo i Społeczeństwo wydawanym przez rodzimą uczelnię. Jednocześnie rozdziały monografii publikowane są przede wszystkim przez oficynę wydawniczą AFM. Co niestety ale świadczy tylko o zasięgu lokalnym prezentowanych prac. Nie można się oprzeć wrażeniu, że jedyne wartościowe opracowania habilitantki zawierają się w opublikowanych o zasięgu międzynarodowym czasopismach, a jest ich zaledwie 6.”

Ocena osiągnięcia naukowego wg przedstawionych recenzji:

Główne osiągnięcie naukowe Habilitantki stanowi monografia – rozprawa habilitacyjna Goździalska A.: Ocena ekspresji mRNA dla kolagenów typu I, III i IV oraz metaloproteinaz MMP-2 i MMP-9 w guzkowym raku podstawnokomórkowym i odmianie naciekającej. AFM, 2014. Stron 163. ISBN 978-83-7571-324-4. Recenzenci wydawniczy: prof. dr hab. Anna Wojas - Pelc, prof. dr hab. Krystyna Olczyk.

Dr hab. Katarzyna Guzińska-Ustymowicz

„(...) Praca została opublikowana w 2014 roku przez Krakowską Akademię im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego. Układ pracy jest typowy jak dla tego typu opracowań. Wstęp stanowi większą część pracy 56 stron i jest zbyt rozbudowany w stosunku do bardzo okrojonej dyskusji niecałe 11 stron. Choć samo zagadnienie i problem, który został podjęty przez habilitantkę w pracy jest bardzo istotny i ciekawy to jednak sposób w jaki zostały wykonane badania (metodyka) a potem opisane ich wyniki statystyczne budzą dużo zastrzeżeń. Należy zauważyć, iż pomiar stężenia RNA spektrofotometryczny jest bardzo niedokładny i obecnie stosowane są metody fluorometryczne lub oparte na reakcji PCR w czasie rzeczywistym. Co więcej densytometria prążków produktów PCR na żelu agarozowym również nie jest zaliczana do metod dokładnych, pozwala na oszacowania ilości syntetyzowanych cząsteczek DNA ale nie ilości matrycowego cDNA powielanego w reakcji, a przeciż w zaplanowanych badaniach chodziło o ekspresję (czyli ilości mRNA, przepisane na cDNA) w badanym materiale biologicznym. Reakcja PCR jest reakcją enzymatyczną która charakteryzuje się swoistą dynamiką i fazą plato w końcowym etapie. W czasie tej końcowej fazy ilości produktów reakcji w różnych próbkach wyrównują się. A co najważniejsze tak uzyskane wyniki przez Habilitantkę są mało dokładne, nie odzwierciedlają poziomów badanych mRNA w próbkach. Wiarygodną metodą w takim wypadku byłby PCR w czasie rzeczywistym (real-time PCR). Przedstawione w wynikach tabele są nieprzejrzyste, trudno jest zorientować się jakie wartości przedstawiają. Dodatkowe wątpliwości budzi fakt, że praca habilitacyjna została recenzowana przez prof. dr hab. n. med. Annę Wojas-Pelc, która jest jednocześnie współautorem wraz z habilitantką pracy w tym temacie **Goździalska A, Wojas-Pelc A, Drąg J, Brzewski P, Jaśkiewicz J, Pastuszczyk M.: Expression of metalloproteinases (MMP-2 and MMP-9) in basal-cell carcinoma. Mol Biol Rep 12 July 2016. doi: 10.1007/s11033-016-4040-9.** i nie jest to jedyna wspólna publikacja Habilitantki z Panią Profesor. Nie można więc przyjąć opinii na temat monografii Pani Profesor, bowiem trudno mieć pewność co do bezstronności recenzenta, która winna być szczególnie w takim przypadku zachowana. Z nadesłanego przez Habilitantkę uzupełnienia dokumentacji w wykazie prac magisterskich promotorstwa dr n. farm. Anny Goździalskiej możemy znaleźć 3 prace magisterskie o pochodnych tytułach do pracy habilitacyjnej. Praca z 2010 roku mgr Anna Kokurewicz pt. „Badanie ekspresji mRNA dla kolagenu typu I i typu III oraz metaloproteinaz MMP-2 i MMP-9 w raku podstawnokomórkowym skóry”. Praca z 2011 roku mgr Marta Szypuła pt. „Badanie ekspresji transkryptów mRNA dla metaloproteinaz MMP-2 i MMP-9 w komórkach raka podstawno komórkowego skóry”. Praca z 2012 roku mgr Ewelina Kochanowska pt. „Badanie ekspresji transkryptów mRNA dla kolagenu typu IV i metaloproteinaz MMP-2 i MMP-9 w odmianach powierzchniowych i naciekających raka podstawno komórkowego

skóry. Nie można się oprzeć wrażeniu, że prace dotyczą badań przedstawionych przez Habilitantkę w monografii, a w podsumowaniu Habilitantka określa swój udział 100% przy tworzeniu dzieła habilitacyjnego. Kolejną dość kontrowersyjną rzeczą jest fakt, że w dorobku znajdujemy prace które są częściami pracy habilitacyjnej. Chociażby wskazane przez dr Annę Goździalską pozycja 23- Goździalska A, Jaśkiewicz J.: *Ekspresja mRNA dla MMP-9 w raku podstawnokomórkowym skóry w zależności od wieku pacjenta, fototypu skóry i miejsca lokalizacji guza*. [w:] Zrubáková K, Novyzedláková M. [red.]. Zborník z medzinárodnej vedeckej konferencie Rodina – zdravie – choroba, Verbum, 2014, 149-159. Pozycja 27 - Goździalska A, Jaśkiewicz J, Szypuła M.: *Zależność ekspresji mRNA dla MMP-2 w raku podstawnokomórkowym skóry od fototypu skóry, wieku pacjenta i miejsca lokalizacji guza*. [w:] Lacko A, Lesňáková A, Magerčiaková M, Lehotská M.[red.]. Zborník z medzinárodnej konferencie Ružomerské zdravotnícke dni 2013 – VIII. Ročník. Verbum, 2013, 422-432. Kolejna pozycja 29 -Goździalska A, Drąg J, Gawędzka A, Brzewski P, Wojas-Pelc A, Jaśkiewicz J.: *Rak podstawnokomórkowy skóry – ocena ekspresji mRNA dla kolagenów typu I i III oraz metaloproteinaz MMP-2 oraz MMP-9 w zależności od rodzaju fototypów skóry u pacjentów onkologicznych*. [w:] Pasek M, Dębska G. [red.]. Interdyscyplinarna opieka nad pacjentem z chorobą nowotworową. Oficyna Wydawnicza AFM, 2011, 211-222. Jak można zauważyć wszystkie te prace zawierają się w pracy habilitacyjnej dr n. farm. Anny Goździalskiej. Habilitantka przypisuje sobie po 90% udziału w pracach ale w pracy habilitacyjnej pisze o 100% udziale swojej osoby. Byłoby to do przyjęcia gdyby nie fakt , że w powyższych pracach występuje więcej niż jeden autor a nawet sześciu autorów, którym o dziwo wedle opisu Habilitantki należy przyznać 10% udziału w pracy. Budzi to wielki znak zapytania. Innymi słowy gdyby przedłożone dzieło stanowiło cykl publikacji nie wykluczałoby to możliwości udziału większej grupy twórców dzieła. Jednak złożenie dzieła habilitacyjnego z tak nisko punktowanych prac nie spełniałoby i tak wymogów niezbędnych do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego, zawartych w Ustawie z dnia 12 września 2003.,,

Prof. dr hab. Michał Żmijewski

„(...) Podstawą osiągnięcia naukowego przedstawionego do recenzji jest monografia, która została opublikowana prze Oficynę Wydawniczą AMF. Dodatkowo, w roku 2016, ukazał się artykuł (*Mol. Biol. Rep.* 43 (10):1027-33), opisujący znaczną część doświadczeń z monografii (praca dotyczy ekspresji MMP-2 i 9 w raku podstawno komórkowym skóry, ang. skrót BCC). Należy dodać, że bezpośredni związek z prezentowanymi wynikami w monografii, ma również kilka prac oraz streszczeń zjazdowych w dorobku habilitantki.”

„(...)Przedstawiona do oceny monografia odbiega również w wielu punktach od standardów dla tego typu opracowań, szczególnie w kontekście wykorzystanej metodologii, jako potencjalnego testu diagnostycznego oraz jego walidacji. Najważniejsze zastrzeżenia dotyczące monografii dr Anny Goździalskiej:

1) Niepełna charakterystyka grupy badanej, brak uwzględniania kryteriów kwalifikacji do badań, brak charakterystyki makroskopowej samych zmian.

- 2) Brak informacji o typie biopsji – powierzchwniowa („shave biopsy”), biopsja wgłębna (sztanca lub skalpel), czy biopsja obejmowała zarówno naskórek jak i skórę właściwą?
- 3) Brak dokumentacji histopatologicznej przypadków.
- 4) Skóra z marginesu, jest dobrą kontrolą tkanki potencjalnie niezmięnionej u danego pacjenta, w porównaniu do samej zmiany. Natomiast, trudno jednoznacznie odnieść taką kontrolę do populacji zdrowej, wolnej od BCC. Ponadto, w skórze z marginesu guza może dochodzić już do zmian na poziomie molekularnych, nie widocznych makroskopowo, ani w standardowym obrazowaniu histopatologicznym. Co ciekawe, autorka jest tego świadoma, gdyż pisze o tym w punkcie Dyskusja 5.8.
- 5) Niewłaściwie dobrana metodologia:
- a) Metoda izolacji mRNA opisana w Chomczynski i Sacchi (1987) jest powszednie znana i uznana, o czym świadczy prawie 56000 cytacji (wg. Scopus, 2016). Jednak jej klasyczna wersja w znacznej mierze została zastąpiona przez modyfikowaną metodę oparte na kolumnach krzemionkowych i jest powszechnie wykorzystywana w postaci zestawów do izolacji. Tak, więc, myśląc o zastosowaniu praktycznym metodyki (w diagnostyce), warto byłoby wykorzystać komercyjnie stosowane zestawy do izolacji mRNA, które gwarantują: bardzo wysoką wydajność, stopień czystości mRNA, a przede wszystkim powtarzalność.
- b) Klasyczna metoda PCR z rozdziałem produktów reakcji w żelach agarozowych, nie może być traktowana, jako metoda ilościowa; ostatecznie, jako półilościowa. PCR klasyczny z powodzeniem wykorzystywany jest w diagnostyce, na przykład wirusy, czy bakterii. Natomiast jest to metoda głównie jakościowa, potwierdzająca lub wykluczająca obecność patogenów lub np. wariantów polimorficznych. Do oznaczeń ilościowych można wykorzystać metodę PCR czasu rzeczywistego, która również wymaga stosowania wielu kontroli i nie zawsze umożliwia uzyskanie wiarygodnych wyników.
- c) Standardem w tego typu badaniach jest potwierdzenie hipotezy badawczej przy wykorzystaniu, co najmniej dwóch technik analitycznych. W tym przypadku, można byłoby wykonać barwienia preparatów przy wykorzystaniu technik immunohistochemicznych (IHC) z wykorzystaniem specyficznych przeciwciał.
- d) Dobrana metodyka (brak oznaczeń poziomu białka) nie pozwala na lokalizację badanych kolagenów oraz białek MPP, oraz wskazania potencjalnych komórek produkujących te białka.
- e) Brak oznaczeń IHC lub chociażby przedstawienia wybranych barwień hematoksyliną-eozyną. Takie oznaczenia uniemożliwiłyby ocenę jakościową biopłatów (stosunek naskórka do skóry właściwej, infiltracji komórek jednojądrzastymi). Analiza mikroskopowa badanego materiału może mieć zasadniczy wpływ na interpretację przedstawionych wyników.
- f) Brak dokumentacji fotograficznej żeli agarozowych. Niemożliwa jest ocena jakościowa wykonanych oznaczeń np. obecności zanieczyszczeń, różnic w intensywności prążków, czy powtarzalności uzyskanych wyników.

g) Brak informacji na temat, sposobu wykonaniu zdjęć, np. w jak sposób dobierano czas ekspozycji, czy był on stały dla wszystkich, żeli/mikrofotografii. Warto podkreślić, że bardzo łatwo w tej metodzie uzyskuje się maksymalne wysycenie pikseli, co powoduje, że wynik nie nadaje się do badań ilościowych.

h) Brak informacji na temat krzywej kalibracyjnej ilości cDNA dla badanych genów. Czy tak krzywa była wykonywana?

i) Brak informacji na temat ilości powtórzeń. Standardem są, co najmniej trzy oznaczenia dla jednej próby, a jako wynik podaje się średnią. Nawet gdyby wykonano dwa oznaczenia, widać byłoby jak jest błąd metody.

6) Sformułowania „wynik ekspresji mRNA” czy „pomiar ekspresji mRNA” są mylące, ponieważ habilitantka **nie badała bezpośrednio ekspresji mRNA**. Takie badania można wykonać w zasadzie, tylko z wykorzystaniem żywych komórkach lub tkankach, podając np. znakowane nukleotydy i mierząc zmiany w ilości badanych transkryptów. Tak więc, w przypadku opisanych przez habilitantkę badań możemy mówić jedynie o względnym poziomie mRNA. Warto dodać, że ilość transkryptów w komórce zależy nie tylko od ekspresji, ale również od degradacji mRNA. Należy podkreślić, niestety (usprawiedliwiając trochę autorkę), że jest to bardzo częsty błąd (skrót myślowy) popełniany przez wielu naukowców.

- Skąd wiadomo, że transkrypty były „dojrzałe”, w pracy brak informacji na temat projektowania starterów. Czy startery były tak zaprojektowane, aby znajdowały się na innych egzonach? Nie znalazłem w pracy informacji na ten temat.

- Niestety względny poziom mRNA nie do końca oddaje poziom syntezy białek, ponieważ poziom białka jest również regulowany, np. poprzez degradację. W przypadku metaloproteinaz istotna jest również aktywacja proteolityczna, obecność aktywatorów, czy inhibitorów. Tak, więc wyniki pomiarów względnej ilości mRNA mogą mieć istotne znaczenie, jeśli potwierdzone zostaną na poziomie białka. Co ciekawe, autorka na stronie 109, cytując pracę *Varani i wsp.* ([241] – wg. numeracji autorki), dyskutuje przyczyny potencjalnej rozbieżności między ilością mRNA, a ilością białka MMP-9, właśnie sugerując wpływ aktywatorów, inhibitorów oraz degradacji tego białka.

- Jednym z istotnych elementów regulacyjnych jest alternatywne składanie transkryptów. Proces ten jest kluczowy dla większości ludzkich genów, gdyż umożliwia syntezę kilku, kilkunastu lub nawet kilkuset wariantów jednego białka na matrycy jednego pre-mRNA. Niestety, temat ten nie został poruszony w pracy i nie wiadomo, czy zaprojektowane startery były specyficzne dla wszystkich potencjalnych wariantów badanych genów, czy tylko dla wybranych.

Prof. Stanisław Głuszek

„(...)Metodykę pracy oparto o techniki biologii molekularnej, m.in. takie jak reakcja odwrotnej transkrypcji RT-PCR, łańcuchowa reakcja polimerazy - PCR, oraz - elektroforeza DNA w żelu agarozowym. Przy takich badaniach wydaje się koniecznym potwierdzenie hipotez przy zastosowaniu innej techniki badawczej, czego nie dokonano. Analiza metodyki

nasuwa również szereg uwag co do doboru - zaprojektowania starterów, co jest niezwykle ważne w badaniach molekularnych, jako czynnik mogący zmieniać wyniki badań.”

„(...) Podsumowując - monografię habilitacyjną uznaję za wartościowe opracowanie. Praca ta jest badaniem z pogranicza badań klinicznych i badań molekularnych. Podzielam stanowisko Habilitantki, że najistotniejszym osiągnięciem niniejszej pracy było ustalenie, że metaloproteinazy MMP-2 i MMP-9 mogą być wykorzystane jako molekularne markery procesu nowotworowego w przebiegu raka podstawnokomórkowego skóry. W ocenie rozprawy uwzględniam zastrzeżenia metodologiczne. Wnioski nie stanowią nowatorskich konstatacji, o czym donosi sama Habilitantka. Monografia habilitacyjna powinna ukazywać nowe wartości, które dotychczas nie były opisane i wykazane we wcześniejszych publikacjach innych autorów. Takie są wymagania wobec monografii habilitacyjnej - nowatorstwo, innowacyjność oraz ważne znaczenie uzyskanych wyników: naukowe, kliniczne lub inne praktyczne.”

Działalność dydaktyczna, szkoleniowa i w zakresie popularyzacji nauki

Całokształt działalności dydaktycznej i organizacyjnej wszyscy Recenzenci i Członkowie Komisji ocenili wysoko podkreślając że Habilitanta, była wielokrotnie nagradzana nie tylko przez władze uczelni, czy inne instytucje, ale przede wszystkim przez studentów.” Habilitantka oprócz funkcji pełnomocnika Rektora ds. Kierunku Kosmetologia Krakowskiej Akademii Andrzeja Frycza Modrzewskiego, oraz Kierownika Zakładu Kosmetologii, brała udział w pracach szeregu komisji, zespołów oraz organów doradczych uczelni. Należy wspomnieć również, o zorganizowaniu przez Habilitantkę, Laboratorium Biologii Molekularnej oraz pełnieniu przez nią funkcji opiekuna roku”

Wniosek końcowy

Recenzenci i pozostali Członkowie Komisji zgodnie uznali, że całokształt dorobku dr n. farm. Anny Goździalskiej, wyrażony osiągnięciem naukowym i aktywnością naukową nie jest wystarczający i nie spełnia wymagań jakie są stawiane kandydatom na stopień doktora habilitowanego w rozumieniu Ustawy (Dz.U. z 12 września 2003 r. Nr65, poz. 595, art.7 punkt 1 oraz aktualizacja z 2016).

Uchwała podjęta została na podstawie art. 18a ust. 8 i 9 ustawy, w głosowaniu jawnym wobec braku wniosku Kandydatki o przeprowadzenie głosowania w trybie tajnym.

Głosowanie odpowiadało wymogom formalnym, na 7 uprawnionych do głosowania, głosowało 7 osób, otrzymując następujący wynik: 7 głosów negatywnych, głosów pozytywnych i wstrzymujących się nie było.

Wobec powyższego Komisja Habilitacyjna, w składzie niżej wymienionym, podjęła uchwałę wyrażającą negatywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego nauk o zdrowiu w dziedzinie nauk o zdrowiu dr n. farm. Annie Goździalskiej.

Członkowie Komisji:

Przewodniczący: prof. Andrzej Bręborowicz - przewodniczący

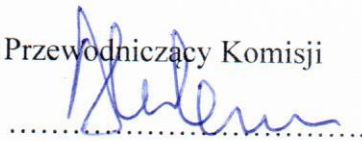
Członkowie: prof. Michał Żmijewski – recenzent
dr hab. Katarzyna Guzińska - Ustymowicz - recenzent
prof. Stanisław Głuszek – recenzent
prof. Elżbieta Waszczykowska – członek Komisji
dr hab. Stanisław Gózdź – członek Komisji
dr hab. Beata Kręcisz – sekretarz Komisji

Sekretarz Komisji

.....
dr hab. n.med. Beata Kręcisz

Przewodniczący Komisji

.....
prof. dr hab. Andrzej Bręborowicz